

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1143/2014**af 22. oktober 2014****om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forekomsten af ikkehjemmehørende arter, uanset om det er dyr, planter, svampe eller mikroorganismer, på nye lokaliteter, giver ikke altid anledning til bekymring. En betydelig del af de ikkehjemmehørende arter kan imidlertid blive invasive og få alvorlig skadelig indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester og have anden social og økonomisk virkning, hvilket bør forhindres. Der findes omkring 12 000 ikkehjemmehørende arter i miljøet i Unionen og i andre europæiske lande, hvoraf ca. 10-15 % betragtes som invasive.
- (2) Invasive ikkehjemmehørende arter udgør en af hovedtruslerne mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, især i geografisk og evolutionsmæssig henseende isolerede økosystemer som f.eks. små øer. Den trussel, som sådanne arter udgør, kan intensiveres på grund af øget global handel, transport, turisme og klimaændringer.
- (3) Den trussel mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, som invasive ikkehjemmehørende arter udgør, antager forskellige former, herunder alvorlige konsekvenser for naturligt hjemmehørende arter og økosystemers struktur og funktion på grund af ændring af levesteder, prædation, konkurrence, overførsel af sygdomme, fortrængning af hjemmehørende arter inden for en betydelig del af et udbredelsesområde og på grund af genetisk indvirkning af hybridisering. Invasive ikkehjemmehørende arter kan også have stor skadelig indvirkning på menneskers sundhed og økonomien. Kun levende enheder og dele heraf, der er i stand til at reproducere sig, udgør en trussel mod biodiversitet og relaterede økosystemtjenester, menneskers sundhed eller økonomien, og derfor bør alene disse være omfattet af restriktionerne i denne forordning.
- (4) Unionen er part i konventionen om den biologiske mangfoldighed, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 93/626/EØF ⁽³⁾, og derfor bundet af konventionens artikel 8, litra h), hvori det fastsættes, at parterne så vidt muligt og alt efter omstændighederne skal »forhindre indførelse af, kontrollere eller udrydde disse ikkehjemmehørende arter, der truer økosystemer, levesteder eller arter«.
- (5) Unionen er part i konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, der blev godkendt ved Rådets afgørelse 82/72/EØF ⁽⁴⁾, og har forpligtet sig til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre beskyttelse af vilde dyrs og planters levesteder.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.9.2014.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 93/626/EØF af 25. oktober 1993 om indgåelse af konventionen om den biologiske mangfoldighed (EFT L 309 af 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 82/72/EØF af 3. december 1981 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (EFT L 38 af 10.2.1982, s. 1).

- (6) For at bidrage til opfyldelsen af målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁾, 2008/56/EF ⁽²⁾ og 2009/147/EF ⁽³⁾ samt Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽⁴⁾ bør denne forordning fastsætte bestemmelser for at forebygge, minimere og begrænse invasive ikkehjemmehørende arters skadelige virkninger for biodiversiteten og de relaterede økosystemtjenester og for menneskers sundhed og sikkerhed samt for at mindske deres sociale og økonomiske virkninger.
- (7) Visse arter vandrer naturligt som reaktion på ændringer i miljøet. De bør ikke betragtes som ikkehjemmehørende arter i deres nye miljø og bør ikke være omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning. Denne forordning bør kun omhandle arter, der er introduceret i Unionen ved menneskelig mellemkomst.
- (8) Der i øjeblikket over 40 lovgivningsmæssige EU-retsakter om dyresundhed, som indeholder bestemmelser om dyresygdomme. Desuden er der i Rådets direktiv 2000/29/EF ⁽⁵⁾ bestemmelser om organismer, som er skadelige for planter eller planteprodukter, og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF ⁽⁶⁾ fastlægges den ordning, som er gældende for genetisk modificerede organismer. Alle nye regler om invasive ikkehjemmehørende arter bør derfor være tilpasset til og ikke overlape disse lovgivningsmæssige EU-retsakter, og de bør ikke finde anvendelse på organismer, som er omfattet af disse lovgivningsmæssige retsakter.
- (9) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾ og (EU) nr. 528/2012 ⁽⁸⁾ samt Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 ⁽⁹⁾ fastsætter regler om godkendelse af anvendelse af visse fremmede arter til særlige formål. Anvendelsen af visse arter er allerede blevet godkendt i henhold til disse ordninger, da nærværende forordning træde i kraft. For at sikre en sammenhængende retlig ramme bør arter, der anvendes til disse formål, derfor ikke være omfattet af nærværende forordning.
- (10) Eftersom der findes et stort antal invasive ikkehjemmehørende arter, er det vigtigt at sikre, at delgruppen af invasive ikkehjemmehørende arter, der betragtes som problematiske på EU-plan, prioriteres. Derfor bør der udarbejdes en liste, der regelmæssigt ajourføres, over invasive ikkehjemmehørende arter, som anses for at være problematiske på EU-plan (»EU-listen«). En invasiv ikkehjemmehørende art bør anses for at være problematisk for Unionen, hvis den skade, som den forårsager i berørte medlemsstater, er så omfattende, at det berettiger vedtagelse af målrettede foranstaltninger, der finder anvendelse i hele Unionen, herunder også i de medlemsstater, som endnu ikke er berørt eller endog sandsynligvis ikke vil blive berørt. For at sikre, at identificeringen af invasive ikkehjemmehørende arter, der betragtes som problematiske på EU-plan, står i et rimeligt forhold til problemets omfang, bør EU-listen udarbejdes og ajourføres gradvist på grundlag af en trinvis tilgang og fokusere på de arter, hvis opførelse på EU-listen effektivt vil forebygge, minimere eller begrænse disse arters skadelige indvirkning på en omkostningseffektiv måde. Da arter inden for samme taksonomiske gruppe ofte har lignende økologiske behov og kan udgøre lignende risici, bør det om nødvendigt være muligt at opføre taksonomiske grupper af arter på EU-listen.
- (11) Kriterierne for optagelse på EU-listen er det vigtigste instrument til at anvende denne forordning. For at sikre en effektiv ressourceanvendelse bør disse kriterier sikre, at de invasive ikkehjemmehørende arter, der har den største skadelige indvirkning blandt de potentielt invasive ikkehjemmehørende arter, som kendes i dag, er dem, der bliver opført på listen. Kommissionen bør senest et år efter ikrafttrædelsen af denne forordning forelægge det udvalg, der

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 af 11. juni 2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur (EUT L 168 af 28.6.2007, s. 1).

er oprettet ved denne forordning, et forslag til en EU-liste ud fra disse kriterier. Når Kommissionen foreslår EU-listen, bør den informere dette udvalg om, hvordan den har taget hensyn til disse kriterier. Kriterierne bør omfatte en risikovurdering i henhold til de gældende bestemmelser i Verdenshandelsorganisationens (WTO's) relevante aftaler om begrænsninger af handel med arter.

- (12) For at undgå uforholdsmæssige eller urimelige omkostninger for medlemsstaterne og for at sikre merværdien af EU-foranstaltningerne gennem denne forordning bør Kommissionen, når den foreslår EU-listen og de ledsagende foranstaltninger, tage hensyn til gennemførelsesomkostningerne for medlemsstaterne, omkostningerne ved ikke at handle, omkostningseffektiviteten og de socioøkonomiske aspekter. I denne forbindelse bør der ved udvælgelsen af de invasive ikkehjemmehørende arter, som skal opføres på EU-listen, lægges særlig vægt på arter, som anvendes i vidt omfang og giver betydelige sociale og økonomiske fordele i en medlemsstat uden at kompromittere denne forordnings mål.
- (13) For at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i WTO's relevante aftaler og en sammenhængende anvendelse af denne forordning bør der fastlægges fælles kriterier for risikovurderingen. Kriterierne bør, når det er relevant, baseres på de nuværende nationale og internationale standarder og bør omfatte forskellige aspekter af artens egenskaber, risikoen for og metoder til introduktion i Unionen, artens skadelige sociale, økonomiske og biodiversitetsmæssige virkning, de mulige fordele ved anvendelse og omkostningerne ved begrænsning set i forhold til den skadelige indvirkning samt en vurdering af de potentielle omkostninger ved miljømæssig, social og økonomisk skade for at vise problemets betydning for Unionen og begrunde en yderligere indsats. For at udvikle systemet gradvis og bygge på de opnåede erfaringer bør den overordnede tilgang evalueres inden den 1. juni 2021.
- (14) Nogle invasive ikkehjemmehørende arter er opført i bilag B til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽¹⁾, og import af nævnte dyr i Unionen er forbudt, fordi det er fastslået, at de er invasive, og fordi introduktion af dem i Unionen har en skadelig indvirkning på naturligt hjemmehørende arter. Der er tale om følgende arter: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* og *Trachemys scripta elegans*. For at sikre en sammenhængende retlig ramme og ensartede regler for invasive ikkehjemmehørende arter på EU-plan bør disse invasive ikkehjemmehørende arters opførelse på listen som ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, gives høj prioritet.
- (15) Forebyggelse er generelt mere miljømæssigt ønskeligt og omkostningseffektivt end efterfølgende foranstaltninger og bør prioriteres. Der bør derfor gives prioritet til opførelse på listen af invasive ikkehjemmehørende arter, der endnu ikke forekommer i Unionen, eller som er på et tidligt stadium af invasionen, og af invasive ikkehjemmehørende arter, der sandsynligvis vil få den største skadelige indvirkning. Eftersom nye invasive ikkehjemmehørende arter til stadighed kan introduceres i Unionen, og de nuværende ikkehjemmehørende arter spreder sig og udvider deres udbredelsesområde, bør det sikres, at EU-listen løbende revideres og ajourføres.
- (16) Mulighederne for regionalt samarbejde bør udforskes mellem de medlemsstater, hvor det er de samme arter, der ikke er i stand til at etablere levedygtige bestande i en stor del af Unionen. Hvis målene for denne forordning bedre kan opfyldes gennem foranstaltninger på EU-plan, kan disse arter også opføres på EU-listen.
- (17) Der bør ved forfølgelsen af denne forordnings mål tages hensyn til den specifikke situation i regionerne i den yderste periferi og navnlig deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund og deres respektive biodiversiteters enestående karakter. Derfor bør kravene i denne forordning om at træffe restriktive og forebyggende foranstaltninger vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, tilpasses til de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi som defineret i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) under hensyntagen til Det Europæiske Råds afgørelse 2010/718/EU ⁽²⁾ og 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) De risici og problemer, som er forbundet med invasive ikkehjemmehørende arter, udgør en grænseoverskridende udfordring, som berører hele Unionen. Det er derfor af afgørende betydning at vedtage et forbud på EU-plan mod tilsigtet eller uagtsom introduktion i Unionen, reproduktion, dyrkning, transport, køb, salg, anvendelse, bytte, hold og udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, med henblik på at sikre, at der træffes tidlige og sammenhængende foranstaltninger i hele Unionen for at undgå forvridninger på det indre marked og for at forebygge situationer, hvor foranstaltninger i én medlemsstat undergraves af manglende foranstaltninger i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2010/718/EU af 29. oktober 2010 om ændring af øen Saint-Barthélemy's status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131).

- (19) For at muliggøre videnskabelig forskning og ex situ-bevaringsaktiviteter skal der fastsættes særlige regler for de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og som indgår i sådanne aktiviteter. Disse aktiviteter bør foregå i lukkede foretagender, hvor organismene holdes i indesluttet opbevaring, og alle nødvendige forholdsregler er truffet for at undgå, at invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, undslipper eller udsættes ulovligt. Hvis der er givet tilladelse af Kommissionen i behørigt motiverede ekstraordinære tilfælde af tvingende almene hensyn, bør disse regler også kunne anvendes på visse andre aktiviteter, herunder erhvervsmæssige aktiviteter. Ved gennemførelsen af disse regler bør der lægges særlig vægt på at undgå enhver skadelig indvirkning på beskyttede arter og levesteder i overensstemmelse med den relevante EU-ret.
- (20) Der kan opstå tilfælde, hvor ikkehjemmehørende arter, der endnu ikke er anerkendt som værende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, observeres ved Unionens grænser eller opdages på Unionens område. Derfor bør medlemsstaterne gives mulighed for at vedtage visse nødforanstaltninger på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger. Disse nødforanstaltninger vil gøre det muligt at sætte øjeblikkeligt ind over for invasive ikkehjemmehørende arter, som vil kunne udgøre en risiko, hvis de introduceres, etablerer sig eller spreder sig i disse lande, og medlemsstaterne kan vurdere den faktiske risiko i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i WTO's relevante aftaler, navnlig når det sker med henblik på at få disse arter anerkendt som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Der er behov for at koble nationale nødforanstaltninger sammen med muligheden for at vedtage nødforanstaltninger på EU-plan for at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i WTO's relevante aftaler. Nødforanstaltninger på EU-plan vil endvidere udstyre Unionen med mekanismer, som gør det muligt at handle hurtigt, når en ny invasiv ikkehjemmehørende art optræder, eller der er overhængende fare for indførsel af en ny invasiv ikkehjemmehørende art i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet.
- (21) En stor del af de invasive ikkehjemmehørende arter introduceres utilsigtet i Unionen. Det er derfor afgørende at håndtere spredningsvejene for utilsigtet introduktion mere effektivt. Foranstaltningerne på dette område bør være gradvise, eftersom erfaringerne på dette område er forholdsvis begrænsede. Foranstaltningerne bør omfatte frivillige foranstaltninger som dem, der foreslås i Den Internationale Søfartsorganisations retningslinjer for kontrol og styring af biologisk forurening på skibssider, og obligatoriske foranstaltninger. Foranstaltningerne bør baseres på Unionens og medlemsstaternes erfaringer med at håndtere visse spredningsveje, herunder de foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af den internationale konvention for administration og kontrol af skibes ballastvand og sediment vedtaget i 2004. Kommissionen bør derfor tage alle hensigtsmæssige skridt til at opfordre medlemsstaterne til at ratificere denne konvention.
- (22) For at udvikle et egnet videngrundlag til at adressere de problemer, som invasive ikkehjemmehørende arter forårsager, er det vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører forskning, monitorering og overvågning af sådanne arter. Eftersom overvågningssystemer er det bedst egnede middel til at opdage nye invasive ikkehjemmehørende arter på et tidligt tidspunkt og til at fastslå udbredelsen af arter, som allerede har etableret sig, bør disse systemer omfatte både målrettede og generelle undersøgelser og drage nytte af de fordele, der er ved at inddrage forskellige sektorer og berørte parter, herunder regional- og lokalsamfund. Overvågningssystemer bør indebære, at der er løbende opmærksomhed på, om der optræder nye invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen, og systemerne bør tilsigte at give et effektivt og fuldstændigt billede på EU-plan. Af hensyn til effektiviteten og omkostnings-effektiviteten bør de eksisterende systemer til toldkontrol, overvågning og monitorering, som allerede er fastlagt af EU-retten, anvendes, særlig dem i direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF, 2008/56/EF og 2009/147/EF.
- (23) Der bør gennemføres offentlig dyre- og plantekontrol for at forhindre tilsigtet introduktion af invasive ikkehjemmehørende arter. Levende dyr og planter bør kun føres ind i Unionen via grænsekontrolsteder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004⁽¹⁾ samt Rådets direktiv 91/496/EØF⁽²⁾ og 97/78/EF⁽³⁾ eller indgangssteder i henhold til direktiv 2000/29/EF. For at opnå effektivitetsgevinster og undgå at skabe parallelle toldkontrollsystemer bør de kompetente myndigheder kontrollere, hvorvidt disse arter er invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, ved første ankomstgrænsekontrolsted eller -indgangssted.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).

- (24) Når en invasiv ikkehjemmehørende art er introduceret, er det vigtigt, at den tidligt opdages, og at der straks træffes foranstaltninger til hurtig udryddelse for at forhindre, at den etablerer sig og spreder sig. Den mest effektive og omkostningseffektive foranstaltning er ofte at udrydde populationen så hurtigt som muligt, mens antallet af enheder stadig er begrænset. Hvis det ikke er muligt at udrydde arten, eller omkostningerne ved udryddelse overstiger de miljømæssige, sociale og økonomiske fordele på længere sigt, bør der træffes foranstaltninger til indeslutning og kontrol. Håndteringsforanstaltninger bør stå i et rimeligt forhold til indvirkningen på miljøet og tage behørigt hensyn til de berørte medlemsstaters biogeografiske og klimatiske forhold.
- (25) Håndteringsforanstaltninger bør undgå enhver skadelig indvirkning på miljøet og på menneskers sundhed. Udryddelse og håndtering af visse invasive ikkehjemmehørende dyrearter kan, om end det er nødvendigt i visse tilfælde, påføre dyrene smerte, frygt og andre former for lidelse, selv når de bedste tilgængelige tekniske metoder anvendes. Derfor bør medlemsstaterne og enhver operatør, som deltager i arbejdet med at udrydde, kontrollere eller indeslutte invasive ikkehjemmehørende arter, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at skåne dyrene for unødigt smerte, frygt og lidelse under processen, under størst mulig hensyntagen til bedste praksis inden for området, f.eks. de vejledende principper for dyrevelfærd, som er udviklet af Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE). Ikkedødbringende metoder bør overvejes, og alt bør gøres for at minimere indvirkningen på ikkemålarter.
- (26) Invasive ikkehjemmehørende arter forårsager generelt skader på økosystemer og nedsætter disse økosystemers modstandsdygtighed. Derfor bør der træffes rimelige genopretningsforanstaltninger for at styrke økosystemernes modstandsdygtighed over for invasioner, udbedre de skader, som er forårsaget, og forbedre bevaringsstatus for arter og deres levesteder i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, den økologiske tilstand for vandløb og søer, overgangsvande, kystvande og grundvand i henhold til direktiv 2000/60/EF og miljøtilstanden i havområder i henhold til direktiv 2008/56/EF. Omkostningerne ved sådanne genopretningsforanstaltninger bør dækkes i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler.
- (27) Grænseoverskridende samarbejde, navnlig med nabolande, og koordinering mellem medlemsstaterne, især inden for samme biogeografiske region i Unionen, bør fremmes for at bidrage til en effektiv anvendelse af denne forordning.
- (28) Et system til håndtering af invasive ikkehjemmehørende arter bør understøttes af et centraliseret informations-system, der sammenstiller allerede foreliggende oplysninger om ikkehjemmehørende arter i Unionen og giver adgang til oplysninger om arters forekomst, deres spredning, økologi, invasionshistorik og alle andre oplysninger, som er nødvendige for at underbygge politiske og håndteringsmæssige beslutninger, samt muliggør udveksling af bedste praksis.
- (29) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF ⁽¹⁾ har fastlagt en ramme for offentlig høring i forbindelse med miljørelaterede afgørelser. En effektiv offentlig deltagelse i fastlæggelsen af indsatsen vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter bør give offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne. Dette bør fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens opmærksomhed på miljøspørgsmål og støtte til beslutningerne.
- (30) Det videnskabelige samfunds deltagelse er vigtigt for at skabe et egnet videngrundlag til at løse de problemer, som invasive ikkehjemmehørende arter forårsager. Der bør oprettes et særligt videnskabeligt forum til at rådgive om de videnskabelige aspekter i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, navnlig hvad angår opstilling og ajourføring af EU-listen, risikovurderinger, nødforanstaltninger og hurtige udryddelsesforanstaltninger.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til vedtagelse og ajourføring af EU-listen, formatet på de dokumenter, der tjener som dokumentation for tilladelserne, vedtagelse af nødforanstaltninger på EU-plan, kravene om at anvende visse bestemmelser i de berørte medlemsstater i tilfælde af udvidet regionalt samarbejde, afvisning af medlemsstaternes afgørelser om ikke at træffe udryddelsesforanstaltninger samt de tekniske formater for indberetning til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (32) For at tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling på miljøområdet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelse af, hvordan det kan konstateres, at invasive ikkehjemmehørende arter kan etablere levedygtige bestande og sprede sig samt for at fastsætte de fælles elementer til udformning af risikovurderinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (33) For at sikre, at denne forordning overholdes, er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for overtrædelser under hensyntagen til overtrædelsens karakter og alvor, princippet om dækning af omkostningerne og princippet om, at forureneren betaler.
- (34) Ved foranstaltninger truffet i henhold til denne forordning kan medlemsstaterne pålægge ejere eller brugere af ikkehjemmehørende arter samt ejere og forpagtere af de berørte landarealer forpligtelser.
- (35) For at ikkeerhvervsdrivende ejere kan beholde deres selskabsdyr, som tilhører arter optaget på EU-listen, indtil dyret dør en naturlig død, skal der indføres overgangsforanstaltninger, forudsat at alle foranstaltninger er truffet til at forhindre reproduktion eller flugt.
- (36) For at give erhvervsdrivende, som kan have en berettiget forventning, f.eks. erhvervsdrivende, der har fået tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 708/2007, mulighed for at opbruge deres beholdning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, efter nærværende forordnings ikrafttræden, er det berettiget at give dem to år til at slagte, humane aflive, sælge, eller, hvis det er relevant, overdrage enhederne til forskning eller ex situ-bevaringsforetagender.
- (37) Målene for denne forordning, nemlig at forebygge, minimere og begrænse den skadelige indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan, Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) Medlemsstaterne bør kunne opretholde eller vedtage regler om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, der er strengere end reglerne i denne forordning, og anvende bestemmelser som dem, der er fastsat i denne forordning om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, på invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan. Sådanne foranstaltninger bør være forenelige med TEUF og bør meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes bestemmelser for at forebygge, minimere og begrænse den skadelige indvirkning på biodiversiteten af introduktion og spredning i Unionen, såvel tilsigtet som utilsigtet, af invasive ikkehjemmehørende arter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle invasive ikkehjemmehørende arter.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
  - a) arter, som ændrer deres naturlige udbredelsesområde uden menneskelig mellemkomst som reaktion på ændrede økologiske betingelser og klimaændringer
  - b) genetisk modificerede organismer som defineret i artikel 2, nr. 2, i direktiv 2001/18/EF

- c) patogener, der forårsager dyresygdomme; ved dyresygdom forstås i denne forordning forekomsten af infektioner og sygdomsangreb, der rammer dyr, og som er forårsaget af en eller flere patogener, der kan overføres til dyr eller mennesker
- d) skadelige organismer opført på listen i bilag I eller II til direktiv 2000/29/EF og skadelige organismer, for hvilke der er truffet foranstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i det pågældende direktiv
- e) arter, som er opført i bilag IV til forordning (EF) nr. 708/2007, når de anvendes i akvakultur
- f) mikroorganismer, som er fremstillet eller importeret med henblik på anvendelse i plantebeskyttelsesmidler, der allerede er tilladt, eller for hvilke der pågår en vurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, eller
- g) mikroorganismer, som er fremstillet eller importeret med henblik på anvendelse i biocidholdige produkter, der allerede er tilladt, eller for hvilke der pågår en vurdering i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ikkehjemmehørende art«: enhver levende enhed af en art, underart eller lavere systematisk enhed af dyr, planter, svampe eller mikroorganismer, der er introduceret uden for dens naturlige udbredelsesområde, inklusive en hvilken som helst del, kønsceller, sæd, æg eller spredningslegemer fra en sådan art samt en hvilken som helst hybrid, underart eller race, som kan overleve og efterfølgende reproducere sig
- 2) »invasiv ikkehjemmehørende art«: ikkehjemmehørende art, hvis introduktion eller spredning er konstateret at være en trussel mod eller have skadelig indvirkning på biodiversiteten og de relaterede økosystemtjenester
- 3) »invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan«: invasiv ikkehjemmehørende art, hvis skadelige indvirkning anses for at være af et sådant omfang, at en fælles indsats er påkrævet på EU-plan, jf. artikel 4, stk. 3
- 4) »invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på medlemsstatsplan«: en anden invasiv ikkehjemmehørende art end en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, om hvilken en medlemsstat på grundlag af videnskabelige oplysninger finder, at den skadelige indvirkning af dens udsætning og spredning, selv om denne ikke er fuldt ud bekræftet, er betydelig for dens område eller en del heraf og kræver en indsats på den pågældende medlemsstats niveau
- 5) »biodiversitet«: mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske sammenhænge, som de er en del af; dette omfatter mangfoldigheden inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed
- 6) »økosystemtjenester«: økosystemers direkte og indirekte bidrag til menneskers velbefindende
- 7) »introduktion«: flytning, som følge af menneskelig mellemkomst, af en art uden for dens naturlige udbredelsesområde
- 8) »forskning«: beskrivende eller eksperimentelt arbejde udført under regulerede betingelser for at opnå nye videnskabelige resultater eller for at udvikle nye produkter, herunder de første faser til identificering, karakterisering og isolering af invasive ikkehjemmehørende arters genetiske egenskaber ud over de egenskaber, som gør en art invasiv, i det omfang det er nødvendigt for at anvende disse egenskaber til at fremavle ikkeinvasive arter
- 9) »indesluttet opbevaring«: opbevaring af en organisme i lukkede anlæg, fra hvilke flugt eller spredning ikke er mulig
- 10) »ex situ-bevaring«: bevaring af bestanddele af den biologiske mangfoldighed uden for deres naturlige levesteder
- 11) »spredningsveje«: veje og mekanismer til introduktionen og spredningen af invasive ikkehjemmehørende arter
- 12) »tidlig opdagelse«: bekræftelse af, at en enhed eller enheder af en invasiv ikkehjemmehørende art forekommer i miljøet, før arten bliver vidt udbredt
- 13) »udryddelse«: fuldstændig og permanent fjernelse af en population af invasive ikkehjemmehørende arter ved brug af dødbringende eller ikkedødbringende midler

- 14) »populationskontrol«: dødbringende eller ikkedødbringende foranstaltninger over for en population af invasive ikke-hjemmehørende arter, som samtidig mindsker indvirkningen på ikkemålarter og deres levesteder, med det formål at holde antallet af individer så lavt som muligt, så artens invasionsevne og skadelige indvirkning på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester, på menneskers sundhed eller økonomien minimeres, selv om det ikke lykkes at udrydde arten
- 15) »indeslutning«: foranstaltninger til opførelse af barrierer, som minimerer risikoen for, at en population af en invasiv ikkehjemmehørende art spreder sig og får udbredelse uden for det invaderede område
- 16) »vidt udbredt«: en invasiv ikkehjemmehørende art, hvis population er ude over etableringsfasen, er selvopretholdende og har spredt sig så meget, at den har koloniseret en stor del af det potentielle udbredelsesområde, hvor arten kan overleve og reproducere sig
- 17) »håndtering«: enhver dødbringende eller ikkedødbringende foranstaltning til udryddelse, populationskontrol eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art, som samtidig mindsker indvirkningen på ikkemålarter og deres levesteder.

Artikel 4

Liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

1. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan (»EU-listen«), på grundlag af kriterierne i nærværende artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Udkastet til gennemførelsesretsakter forelægges for det udvalg, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, senest den 2. januar 2016.
2. Kommissionen tager EU-listen op til samlet revision mindst hvert sjette år og ajourfører den i den mellemliggende tid om nødvendigt efter proceduren i stk. 1 ved:
  - a) at tilføje nye invasive ikkehjemmehørende arter
  - b) at fjerne arter fra listen, hvis de ikke længere opfylder et eller flere af kriterierne i stk. 3.
3. Invasive ikkehjemmehørende arter opføres kun på EU-listen, hvis de opfylder alle følgende kriterier:
  - a) De anses på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger for at være ikkehjemmehørende på Unionens område, bortset fra regionerne i den yderste periferi.
  - b) De anses på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger for at være i stand til at etablere en levedygtig population og sprede sig i miljøet under de nuværende forhold og forventelige klimaændringsforhold i en biogeografisk region, der deles af mere end to medlemsstater, eller en havsubregion, bortset fra deres regioner i den yderste periferi.
  - c) Det er på grundlag af tilgængelige videnskabelige oplysninger sandsynligt, at de har en betydelig skadelig indvirkning på biodiversiteten eller de relaterede økosystemtjenester, og de kan også have skadelig indvirkning på menneskers sundhed eller økonomien.
  - d) Det er ved risikovurdering foretaget i henhold til artikel 5, stk. 1, påvist, at en fælles indsats på EU-plan er nødvendig for at hindre deres introduktion, etablering eller spredning.
  - e) Det er sandsynligt, at opførelse på EU-listen effektivt vil forebygge, minimere eller begrænse deres skadelige indvirkning.
4. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at invasive ikkehjemmehørende arter opføres på EU-listen. Sådanne anmodninger skal omfatte følgende:
  - a) artens navn
  - b) en risikovurdering foretaget i henhold til artikel 5, stk. 1
  - c) bevis for, at kriterierne i stk. 3 er opfyldt.

5. EU-listen skal, hvis det er relevant, henvise til de varer, som de invasive ikkehjemmehørende arterne generelt forbindes med, og deres koder i den kombinerede nomenklatur som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ med angivelse af, hvilke kategorier af varer der er omfattet af offentlig kontrol i henhold til artikel 15 i nærværende forordning.

6. Når Kommissionen vedtager eller ajourfører EU-listen, anvender den kriterierne i stk. 3 under behørig hensyntagen til gennemførelsesomkostningerne for medlemsstater, omkostningerne ved ikke at handle, omkostningseffektiviteten og de socioøkonomiske aspekter. EU-listen skal først og fremmest omfatte de invasive ikkehjemmehørende arter, der:

a) endnu ikke forekommer i Unionen, eller som er på et tidligt stadium af invasionen og sandsynligvis vil have en stor skadelig indvirkning

b) allerede er etableret i Unionen og har den største skadelige indvirkning.

7. Når Kommissionen foreslår EU-listen, skal den også give begrundelse for, at målene for denne forordning bedre opfyldes ved foranstaltninger på EU-plan.

Artikel 5

Risikovurdering

1. Med henblik på artikel 4 foretages en risikovurdering i forhold til invasive ikkehjemmehørende arters nuværende og potentielle udbredelsesområde og omfatter følgende elementer:

a) en beskrivelse af arten med dens taksonomiske identitet, dens historie og dens naturlige og potentielle udbredelsesområde

b) en beskrivelse af artens reproduktions- og spredningsmønster og dynamik, herunder en vurdering af, hvorvidt de miljøforhold, som kræves for dens reproduktion og spredning, er til stede

c) en beskrivelse af artens mulige introduktions- og spredningsveje, både tilsigtet og utilsigtet, herunder, hvis det er relevant, de handelsvarer, hvormed arten generelt forbindes

d) en indgående vurdering af risikoen for introduktion, etablering og spredning i de relevante biogeografiske områder under de nuværende forhold og under de forventelige forhold som følge af klimaændringer

e) en beskrivelse af artens nuværende udbredelse, herunder om arten allerede forekommer i Unionen eller i nabolande, og en prognose over dens sandsynlige fremtidige udbredelse

f) en beskrivelse af den skadelige indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester, herunder på hjemmehørende arter, beskyttede områder og truede levesteder samt på menneskers sundhed, sikkerhed og økonomien, herunder en vurdering af potentielle fremtidige virkninger med hensyn til tilgængelig videnskabelig viden

g) en vurdering af de mulige skadesomkostninger

h) en beskrivelse af de kendte anvendelser af arter og sociale og økonomiske fordele ved disse anvendelser.

2. Når kommissionen foreslår arter optaget på listen som invasive ikkehjemmehørende arter, der er problematiske på EU-plan, foretager den risikovurderingen omhandlet i stk. 1.

Hvis en medlemsstat indgiver en anmodning om optagelse af en art på EU-listen har den ansvaret for at foretage risikovurderingen omhandlet i stk. 1. Om nødvendigt kan Kommissionen bistå medlemsstaterne i udviklingen af sådanne risikovurderinger, for så vidt det vedrører deres europæiske dimension.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 for at præcisere, hvilken type bevis, der er acceptabel i henhold til artikel 4, stk. 3, litra b), og give en detaljeret beskrivelse af anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra a)-h). Den detaljerede beskrivelse skal omfatte den metode, som skal anvendes til at foretage risikovurderingerne, under hensyntagen til relevante nationale og internationale standarder og behovet for at prioritere indsatsen over for invasive ikkehjemmehørende arter, som forbindes med eller kan forårsage en betydelig skadelig indvirkning på biodiversiteten eller relaterede økosystemtjenester samt på menneskers sundhed eller økonomien, idet en sådan skadelig indvirkning anses for at være en skærpene omstændighed. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen følger sin gængse praksis og gennemfører høringer med eksperter, herunder medlemsstaternes eksperter, inden disse delegerede retsakter vedtages.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

*Artikel 6***Bestemmelser for regionerne i den yderste periferi**

1. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 7 eller artikel 13-20 i regionerne i den yderste periferi.
2. Senest den 2. januar 2017, vedtager hver medlemsstat med regioner i den yderste periferi i samråd med disse regioner en liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske, for hver af disse regioner.
3. Hvad angår de invasive ikkehjemmehørende arter, som er opført på de lister, der er omhandlet i stk. 2, kan medlemsstaterne i de pågældende regioner i den yderste periferi om nødvendigt iværksætte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 7-9, 13-17, 19 og 20. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.
4. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om de lister, der er omhandlet i stk. 2, og om eventuelle ajourføringer heraf.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE*Artikel 7***Restriktioner**

1. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, må ikke tilsigtet:
  - a) indføres på Unionens område, heller ikke i transit under toldtilsyn
  - b) holdes, heller ikke i indesluttet opbevaring
  - c) avles, heller ikke i indesluttet opbevaring
  - d) transporteres til, fra eller i Unionen, medmindre de transporteres til anlæg i forbindelse med udryddelse
  - e) markedsføres
  - f) anvendes eller udveksles
  - g) få mulighed for at reproducere sig, blive avlet eller dyrket, heller ikke i indesluttet opbevaring, eller
  - h) udsættes i miljøet.
2. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at hindre utilsigtet introduktion eller spredning, herunder når det er relevant, som følge af grov uagtsomhed, af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

*Artikel 8***Tilladelser**

1. Uanset de restriktioner, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c), d), f) og g), og med forbehold af stk. 2 i nærværende artikel, opretter medlemsstaterne et tilladelsessystem, som giver foretagender mulighed for at udføre forskning eller ex situ-bevaring vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Hvis anvendelse af produkter, der stammer fra invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, er uundgåelig for at fremme menneskers sundhed, kan medlemsstaterne også medtage videnskabelig produktion og efterfølgende medicinsk anvendelse i deres tilladelsessystem.
2. Medlemsstaterne bemyndiger deres kompetente myndigheder til at udstede de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, til aktiviteter, der gennemføres i indesluttet opbevaring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
  - a) De invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, holdes og håndteres i indesluttet opbevaring i overensstemmelse med stk. 3.
  - b) Aktiviteten gennemføres af personale, som har passende kvalifikationer som fastsat af de kompetente myndigheder.
  - c) Transporten til og fra den indesluttede opbevaring foretages under forhold, som udelukker, at den invasive ikkehjemmehørende art undslipper som fastsat af tilladelsen.

- d) Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan og er dyr, er mærket eller på anden måde effektivt identificeret efter omstændighederne ved anvendelse af metoder, der ikke forårsager smerte, frygt eller lidelse, som kan undgås.
- e) Risikoen for flugt, spredning eller fjernelse håndteres effektivt under hensyntagen til artens identitet, biologi og udbredelsesmetode, den planlagte aktivitet og indesluttede opbevaring, samspillet med miljøet og andre relevante faktorer.
- f) Ansøgeren udarbejder et system for løbende overvågning og en beredskabsplan, som omhandler eventuel flugt eller spredning, herunder en udryddelsesplan. Beredskabsplanen godkendes af den kompetente myndighed. Hvis der forekommer flugt eller spredning, skal beredskabsplanen straks gennemføres, og tilladelsen kan midlertidigt eller permanent trækkes tilbage.

Tilladelsen i stk. 1 er begrænset til et antal invasive ikkehjemmehørende arter og enheder, der ikke overstiger den indesluttede opbevarings kapacitet. Den omfatter de restriktioner, som er nødvendige for at begrænse risikoen for, at den pågældende art undslipper eller spreder sig. Tilladelsen ledsager til enhver tid de pågældende invasive ikkehjemmehørende arter, når disse arter holdes, indføres i eller transporteres inden for Unionen.

3. Enheder anses for at være holdt i indesluttet opbevaring, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Enhederne er fysisk isolerede og kan ikke undslippe eller sprede sig eller fjernes af uautoriserede personer fra den opbevaring, hvor de holdes.
- b) Rengørings-, affaldshåndterings- og vedligeholdelsesprotokoller sikrer, at ingen enheder eller reproducerbare dele kan undslippe, sprede sig eller fjernes af uautoriserede personer.
- c) Fjernelse af enhederne fra opbevaringen, bortskaffelse, destruktion eller human aflivning af dem foretages på en sådan måde, at den udelukker formering eller reproduktion uden for opbevaringen.

4. Ved ansøgning om tilladelse giver ansøgeren alle de oplysninger, som er nødvendige, for at den kompetente myndighed kan vurdere, om betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt.

5. Medlemsstaterne bemyndiger deres kompetente myndigheder til når som helst at trække tilladelsen midlertidigt eller permanent tilbage, hvis der indtræffer uforudsete begivenheder med en skadelig indvirkning på biodiversiteten eller relaterede økosystemtjenester. Enhver tilbagetrækning af en tilladelse begrundes videnskabeligt, og hvis de videnskabelige oplysninger er utilstrækkelige, ud fra forsigtighedsprincippet og under behørig hensyntagen til de nationale administrative regler.

6. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter formatet på det dokument, der tjener som dokumentation for den tilladelse, som en medlemsstats kompetente myndigheder giver. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Medlemsstaterne anvender dette format for et dokument, der ledsager tilladelsen.

7. For alle de tilladelser, der er udstedt i henhold til stk. 1, offentliggør medlemsstaterne hurtigst muligt på internettet mindst følgende:

- a) det videnskabelige og det danske navn på den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, for hvilken tilladelsen er udstedt
- b) antallet eller mængden af de pågældende enheder
- c) det formål, som tilladelsen er udstedt til, og
- d) koderne i den kombinerede nomenklatur som fastsat i forordning (EØF) nr. 2658/87.

8. Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente myndigheder foretager inspektion for at sikre, at foretagendet opfylder betingelserne i de udstedte tilladelser.

Artikel 9

Godkendelser

1. Af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, kan medlemsstater i undtagelsestilfælde udstede tilladelser til foretagender til at udøve andre aktiviteter end dem, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, under forudsætning af Kommissionens godkendelse i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikel og på de betingelser, der er anført i artikel 8, stk. 2 og 3.

2. Kommissionen opretter og driver et elektronisk godkendelsessystem og træffer afgørelse om godkendelsesansøgninger inden for 60 dage fra modtagelsen af en ansøgning.

3. Medlemsstaterne indgiver godkendelsesansøgninger ved anvendelse af systemet i stk. 2.

4. En godkendelsesansøgning skal indeholde følgende:
- nærmere oplysninger om foretagendet eller grupper af foretagender, herunder navn og adresse
  - det videnskabelige og det danske navn på den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, for hvilken der anmodes om godkendelse
  - koderne i den kombinerede nomenklatur som fastsat i forordning (EØF) nr. 2658/87
  - antallet eller mængden af de pågældende enheder
  - begrundelsen for den godkendelse, der anmodes om
  - en detaljeret beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til at sikre, at flugt eller spredning ikke er muligt fra det anlæg til indesluttet opbevaring, hvor den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, skal holdes og håndteres, samt af de foranstaltninger, der skal sikre, at en eventuel transport af arten, som måtte være nødvendig, foretages under forhold, der udelukker, at arten undslipper
  - en vurdering af risikoen for, at den invasive ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, og for hvilken der anmodes om godkendelse, undslipper, ledsaget af en beskrivelse af de risikobegrænsende foranstaltninger, der skal iværksættes
  - en beskrivelse af det planlagte overvågningssystem og af den udarbejdede beredskabsplan for at tage højde for, at arten eventuelt undslipper eller spreder sig, herunder en udryddelsesplan, hvis det er nødvendigt
  - en beskrivelse af relevant national ret, som finder anvendelse på disse foretagender.
5. Godkendelser udstedt af Kommissionen meddeles den pågældende medlemsstats kompetente myndighed. En godkendelse henviser til et specifikt foretagende, uanset den i stk. 4, litra a), fulgte ansøgningsprocedure, og omfatter oplysningerne omhandlet i stk. 4 samt angiver godkendelsens gyldighedsperiode. En godkendelse omfatter også bestemmelser om levering til foretagendet af en yderligere mængde eller en erstatning af enheder til brug for den aktivitet, for hvilken der anmodes om godkendelse.
6. Efter en godkendelse fra Kommissionen kan den kompetente myndighed udstede den tilladelse, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4-8. I tilladelsen medtages de bestemmelser, der er fastsat i den af Kommissionen udstedte godkendelse.
7. Kommissionen afslår en ansøgning om godkendelse, hvis de relevante forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, ikke er opfyldt.
8. Kommissionen underretter så hurtigt som muligt den pågældende medlemsstat om ethvert afslag på ansøgning om godkendelse i henhold til stk. 7 og angiver begrundelsen for afslaget.

Artikel 10

Nødforanstaltninger

- Hvis en medlemsstat har oplysninger om forekomst af eller overhængende risiko for introduktion på sit område af en invasiv ikkehjemmehørende art, der ikke er opført på EU-listen, men som af de kompetente myndigheder på baggrund af foreløbige videnskabelige oplysninger anses for sandsynligvis at opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 3, kan den omgående træffe nødforanstaltninger i form af en af de i artikel 7, stk. 1, omhandlede restriktioner.
- En medlemsstat, der træffer nødforanstaltninger på sit område, som omfatter anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra a), d) eller e), underretter straks Kommissionen og alle de andre medlemsstater om de truffne foranstaltninger og de oplysninger, som berettiger disse foranstaltninger.
- Den pågældende medlemsstat foretager straks en risikovurdering, jf. artikel 5, vedrørende den invasive ikkehjemmehørende art, som er omfattet af nødforanstaltninger, ud fra de tilgængelige tekniske og videnskabelige oplysninger og under alle omstændigheder senest 24 måneder efter datoen for vedtagelsen af beslutningen om at indføre nødforanstaltninger med henblik på at opføre denne art på EU-listen.
- Når Kommissionen modtager den underretning, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, eller har andre oplysninger om forekomst af eller overhængende risiko for introduktion i Unionen af en invasiv ikkehjemmehørende art, der ikke er opført på EU-listen, men som sandsynligvis vil opfylde kriterierne i artikel 4, stk. 3, fastslår den på grundlag af foreløbige videnskabelige oplysninger ved gennemførelsesretsakter, om arten sandsynligvis vil opfylde disse kriterier, og vedtager nødforanstaltninger for Unionen i form af en eller flere af de restriktioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, for en begrænset periode i forhold til den risiko, som arten udgør, hvis den konkluderer, at kriterierne i artikel 4, stk. 3, sandsynligvis er opfyldt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

5. Når Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, jf. stk. 4, ophæver eller ændrer medlemsstaterne efter omstændighederne de nødforanstaltninger, som de har truffet.
6. Medlemsstaterne ophæver eller ændrer også deres nødforanstaltninger, hvis Kommissionen opfører den invasive ikkehjemmehørende art på EU-listen.
7. Hvis Kommissionen ikke efter risikovurderingen foretaget i henhold til stk. 3 i nærværende artikel opfører den invasive ikkehjemmehørende art på EU-listen, ophæver medlemsstaterne deres nødforanstaltninger truffet i henhold til stk. 1 i nærværende artikel og kan opføre arten på en national liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, jf. artikel 12, stk. 1, og overveje et forstærket regionalt samarbejde i henhold til artikel 11.

Artikel 11

Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, og arter hjemmehørende i Unionen

1. Medlemsstaterne kan på deres nationale liste udarbejdet i henhold til artikel 12 over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, udpege arter, der er hjemmehørende eller ikkehjemmehørende i Unionen, og som kræver et forstærket regionalt samarbejde.
2. Efter anmodning fra den berørte medlemsstat træder Kommissionen til for at lette samarbejdet og koordineringen mellem disse involverede medlemsstater i henhold til artikel 22, stk. 1. På grundlag af visse invasive ikkehjemmehørende arters indvirkning på biodiversiteten og relaterede økosystemtjenester samt på menneskers sundhed og økonomien og forudsat at det er grundigt underbygget af en omfattende analyse af begrundelsen for de anmodende medlemsstaters forstærkede regionale samarbejde, kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter kræve, at de berørte medlemsstater på deres område eller på en del af dette tilsvarende anvender artikel 13, 14 og 16, artikel 17 uanset artikel 18, samt anvender artikel 19 og 20, hvor det er relevant. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.
3. Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, og som er hjemmehørende i en medlemsstat, er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 13, 14, 16, 17, 19, 20 og 24 på den pågældende medlemsstats område. De medlemsstater, hvor disse arter er hjemmehørende, samarbejder med de berørte medlemsstater om vurderingen af spredningsvejene i henhold til artikel 13 og kan i samråd med de øvrige medlemsstater vedtage relevante foranstaltninger for at forhindre disse arters yderligere spredning i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 1.

Artikel 12

Invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan

1. Medlemsstaterne kan udarbejde en national liste over invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske for medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan på disse invasive ikkehjemmehørende arter anvende foranstaltninger på deres område som de i artikel 7, 8, 13-17, 19 og 20 omhandlede, hvis det er relevant. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.
2. Medlemsstaterne informerer Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de arter, de betragter som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og om de foranstaltninger, der er anvendt i henhold til stk. 1.

Artikel 13

Handlingsplaner for invasive ikkehjemmehørende arters spredningsveje

1. Medlemsstaterne foretager inden for 18 måneder fra vedtagelsen af EU-listen en omfattende analyse af spredningsveje for utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, i det mindste på deres område og i deres havområder som defineret i artikel 3, nr. 1, i direktiv 2008/56/EF, og klarlægger de spredningsveje, som kræver prioriterede foranstaltninger (»prioriterede spredningsveje«) på grund af mængden af arter eller på grund af de potentielle skader, som forårsages, når arten indføres i EU via disse spredningsveje.
2. Inden for tre år fra vedtagelsen af EU-listen udarbejder og gennemfører hver medlemsstat én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner for at håndtere de prioriterede spredningsveje, som den har identificeret i henhold til stk. 1. Handlingsplanerne skal omfatte tidsplaner og en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal vedtages, og hvor det er relevant, frivillige foranstaltninger og retningslinjer for god praksis for at håndtere de prioriterede spredningsveje og for at forhindre utilsigtet introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter til eller inden for Unionen.
3. Medlemsstaterne sikrer koordinering med det formål at få fastlagt én enkelt handlingsplan eller et sæt handlingsplaner, som er koordineret på det relevante regionale niveau i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1. Hvis sådanne regionale handlingsplaner ikke er fastlagt, fastlægger og gennemfører medlemsstaterne handlingsplaner for deres område, og som i videst muligt omfang er koordineret på det relevante regionale niveau.

4. De handlingsplaner, som er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel, skal navnlig omfatte foranstaltninger, som er baseret på en analyse af fordele og omkostninger, for at:

- a) øge opmærksomheden
- b) minimere forurening af varer og handelsvarer, køretøjer og udstyr med enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, herunder foranstaltninger til at håndtere transport af invasive ikkehjemmehørende arter fra tredjelande
- c) sikre anden passende kontrol ved Unionens grænser end den offentlige kontrol i henhold til artikel 15.

5. De handlingsplaner, som udarbejdes i henhold til stk. 2, fremsendes straks til Kommissionen. Mindst hvert sjette år reviderer medlemsstaterne handlingsplanerne og sender dem til Kommissionen.

KAPITEL III

TIDLIG OPDAGELSE OG HURTIG UDRYDDELSE

Artikel 14

Overvågningssystem

1. Inden 18 måneder efter vedtagelsen af EU-listen opretter medlemsstaterne et system til overvågning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, eller indarbejder det i deres eksisterende system, som indsamler og registrerer oplysninger om forekomsten i miljøet af invasive ikkehjemmehørende arter gennem undersøgelse, monitorering eller andre fremgangsmåder for at forhindre invasive ikkehjemmehørende arters spredning i eller inden for Unionen.

2. Det overvågningssystem, som er omhandlet i stk. 1, skal:

- a) omfatte medlemsstaternes område, herunder territorialfarvande, med henblik på at fastslå forekomst og udbredelse af nye og allerede etablerede invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan
- b) være tilstrækkelig dynamisk, så det hurtigt kan opdage, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, hvis forekomst ikke tidligere var kendt, nu forekommer i miljøet på medlemsstaternes område eller en del heraf
- c) bygge på, være foreneligt med og undgå overlappning af relevante bestemmelser om vurdering og monitorering i EU-retten eller i henhold til internationale aftaler og anvende de informationer, som stilles til rådighed af eksisterende overvågnings- og monitoreringssystemer, som fastsat i artikel 11 i direktiv 92/43/EØF, artikel 8 i direktiv 2000/60/EF og artikel 11 i direktiv 2008/56/EF
- d) i videst muligt omfang tage hensyn til relevante grænseoverskridende virkninger og forhold.

Artikel 15

Offentlig kontrol

1. Senest den 2. januar 2016 skal medlemsstaterne have indført fuldt fungerende strukturer til at foretage offentlig kontrol, som er nødvendig for at forhindre tilsigtet introduktion i Unionen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan. Denne offentlige kontrol finder anvendelse på de kategorier af varer, som er omfattet af de koder i den kombinerede nomenklatur, der henvises til i EU-listen i henhold til artikel 4, stk. 5.

2. De kompetente myndigheder foretager den relevante risikobaserede kontrol af de varer, der nævnt i stk. 1 i nærværende artikel, for at kontrollere:

- a) at de ikke er opført på EU-listen, eller
- b) at de er omfattet af en gyldig tilladelse, jf. artikel 8.

3. Den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede kontrol, som består af kontrol af dokumenter, identitet og, hvis det er nødvendigt, fysisk kontrol, finder sted, når varer, som er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, indføres i Unionen. Når der i EU-retten om offentlig kontrol allerede findes bestemmelser om specifik offentlig kontrol ved grænsekontrolsteder, jf. forordning (EF) nr. 882/2004 og direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF eller ved indgangssteder i henhold til direktiv 2000/29/EF for de kategorier af varer, som er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, overdrager medlemsstaterne ansvaret for at foretage den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede kontrol til de kompetente myndigheder, som har til opgave at foretage denne kontrol i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 882/2004 eller med artikel 2, stk. 1, litra g), i direktiv 2000/29/EF.

4. Ved tilførsel af varer til frizoner eller frilagre og ved henførelse af varerne i stk. 1 under toldprocedurerne med henblik på overgang til fri omsætning, transit, toldoplæg, henførelse af varer under proceduren for aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol og midlertidig indførsel angives følgende til toldmyndighederne:

- a) det relevante indførselsdokument, som er behørigt udfyldt af de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede kompetente myndigheder, og som bekræfter, at betingelserne i stk. 2 i nærværende artikel er opfyldt, i de tilfælde, hvor kontrollen er foretaget ved grænsekontrolsteder, jf. forordning (EF) nr. 882/2004 og direktiv 91/496/EØF og 97/78/EF eller ved indgangssteder i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), i direktiv 2000/29/EF. Den deri angivne toldprocedure skal følges, eller
- b) anden dokumentation for, at kontrollen er foretaget med tilfredsstillende resultat, når varerne ikke er omfattet af offentlig kontrol i henhold til EU-retten, og det efterfølgende indførselsdokument.

Disse dokumenter kan også indgives elektronisk.

5. Hvis kontrollen fastslår manglende overholdelse af denne forordning:

- a) suspenderer toldmyndighederne henførelsen af disse varer under en toldprocedure eller tilbageholder varerne
- b) tilbageholder de i stk. 3 omhandlede kompetente myndigheder varerne.

Tilbageholdte varer overdrages til den kompetente myndighed, som er ansvarlig for anvendelsen af denne forordning. Den kompetente myndighed handler i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaterne kan overdrage bestemte funktioner til andre myndigheder.

6. Udgifter, der påløber, efter at kontrollen er foretaget, og udgifter, som skyldes den manglende overholdelse, påhviler den fysiske eller juridiske person i Unionen, som førte varerne ind i Unionen, medmindre den berørte medlemsstat bestemmer andet.

7. Medlemsstaterne indfører procedurer til at sikre, at alle involverede myndigheder udveksler relevante oplysninger, og at de samarbejder om og koordinerer den kontrol, som er omhandlet i stk. 2, på en effektiv og virkningsfuld måde.

8. På grundlag af bedste praksis udformer Kommissionen sammen med alle medlemsstater retningslinjer og uddannelsesprogrammer for at fremme identificering og opdagelse af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og udførelsen af effektiv og virkningsfuld kontrol.

9. Hvis der er udstedt tilladelser i overensstemmelse med artikel 8, henvises der i toldangivelsen eller de relevante meddelelser til grænsekontrolstedet til en gyldig tilladelse, der omfatter de angivne varer.

Artikel 16

Meddelelse om tidlig opdagelse

1. Medlemsstaterne anvender det overvågningssystem, der er oprettet i henhold til artikel 14, og informationer, der er indsamlet i forbindelse med offentlig kontrol, jf. artikel 15, for at bekræfte tidlig opdagelse af introduktion eller forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan.

2. Medlemsstaterne meddeler straks skriftligt Kommissionen den tidlige opdagelse af introduktion eller forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og informerer de øvrige medlemsstater om navnlig:

- a) tilstedeværelse på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på EU-listen, hvis forekomst på hele eller dele af dens område var ukendt
- b) tilbagevenden på hele eller dele af deres område af en art, som er opført på EU-listen, efter at arten var meldt udryddet.

Artikel 17

Hurtig udryddelse på et tidligt stadium af invasionen

1. Efter tidlig opdagelse og senest tre måneder efter deres fremsendelse af meddelelsen om tidlig opdagelse, jf. artikel 16, anvender medlemsstaterne udryddelsesforanstaltninger og meddeler disse til Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater.

2. Når medlemsstaterne anvender udryddelsesforanstaltninger, sikrer de, at de metoder, som anvendes, er effektive til at opnå fuldstændig og varig fjernelse af populationen af de pågældende invasive ikkehjemmehørende arter, under behørigt hensyn til menneskers sundhed og miljøet, navnlig for så vidt angår ikkemålarter og deres levesteder, og sikrer, at dyr skånes for unødigt smerte, frygt eller lidelse.

3. Medlemsstaterne monitorerer effektiviteten af udryddelsen. Medlemsstaterne kan anvende det overvågningssystem, der er fastsat i artikel 14, hertil. I forbindelse med monitoreringen vurderes også indvirkningen på ikkemåarter, hvis det er relevant.
4. Medlemsstaterne informerer Kommissionen om effektiviteten af de trufne foranstaltninger og underretter Kommissionen, når en population af en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, er udryddet. De informerer også andre medlemsstater herom.

Artikel 18

Fritagelser for forpligtelsen til hurtig udryddelse

1. Senest to måneder efter opdagelsen af en invasiv ikkehjemmehørende art som omhandlet i artikel 16 kan en medlemsstat på grundlag af solid videnskabelig dokumentation beslutte ikke at anvende udryddelsesforanstaltninger, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Det er påvist, at udryddelse ikke er teknisk mulig, fordi de tilgængelige udryddelsesmetoder ikke kan anvendes i det miljø, hvor den invasive ikkehjemmehørende art har etableret sig.
  - b) En cost-benefit-analyse på grundlag af de tilgængelige data påviser med rimelig sikkerhed, at omkostningerne på lang sigt vil være usædvanligt høje og ikke stå i rimeligt forhold til fordelene ved udryddelse.
  - c) Der findes ingen udryddelsesmetoder, eller de tilgængelige udryddelsesmetoder har en alvorlig skadelig indvirkning på menneskers sundhed, miljøet eller andre arter.

Den berørte medlemsstat meddeler straks Kommissionen sin beslutning skriftligt. Meddelelsen skal ledsages af al den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c).

2. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter beslutte at afvise den beslutning, som er meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, hvis kriterierne deri ikke er opfyldt.
3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2. Udkastet til gennemførelsesretsakter forelægges for udvalget, jf. artikel 27, stk. 1, inden for to måneder efter modtagelsen af medlemsstatens meddelelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført indeslutningsforanstaltninger til at forhindre yderligere spredning af invasive ikkehjemmehørende arter til andre medlemsstater, når der i medfør af stk. 1 ikke er anvendt udryddelsesforanstaltninger.
5. Hvis Kommissionen afviser en beslutning meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, i nærværende artikel, anvender den pågældende medlemsstat straks de udryddelsesforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 17.
6. Hvis Kommissionen ikke afviser en beslutning meddelt i henhold til stk. 1, andet afsnit, i nærværende artikel, er den invasive ikkehjemmehørende art omfattet af de håndteringsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 19.

KAPITEL IV

HÅNTERING AF INVASIVE IKKEHJEMMEHØRENDE ARTER, SOM ER VIDT UDBREDT

Artikel 19

Håndteringsforanstaltninger

1. Inden for 18 måneder efter opførelsen af en invasiv ikkehjemmehørende art på EU-listen skal medlemsstaterne have indført effektive foranstaltninger til håndtering af de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, og som medlemsstaterne har konstateret er vidt udbredt på deres område, for at deres indvirkning på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester og, hvis det er relevant, menneskers sundhed eller økonomien minimeres.

Disse håndteringsforanstaltninger skal stå i rimeligt forhold til indvirkningen på miljøet og passe til medlemsstaternes specifikke forhold, være baseret på en analyse af omkostninger og fordele og, så vidt det er muligt, tillige omfatte de genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i artikel 20. De prioriteres på grundlag af risikovurderingen og deres omkostningseffektivitet.

2. Håndteringsforanstaltningerne består af dødbringende eller ikkedødbringende fysiske, kemiske eller biologiske foranstaltninger til udryddelse, populationskontrol eller indeslutning af en population af en invasiv ikkehjemmehørende art. Hvis det er relevant, omfatter håndteringsforanstaltningerne tiltag, som anvendes på det berørte økosystem med henblik på at styrke dets modstandsdygtighed over for nuværende og kommende invasioner. Den erhvervsmæssige anvendelse af allerede etablerede invasive ikkehjemmehørende arter kan midlertidigt tillades som led i håndteringsforanstaltningerne med henblik på udryddelse, populationskontrol eller indeslutning efter nøje begrundelse, og forudsat at alle passende kontrolforanstaltninger er indført for at forhindre yderligere spredning.

3. Ved anvendelsen af håndteringsforanstaltninger og valg af de anvendte metoder tager medlemsstaterne behørigt hensyn til menneskers sundhed og miljøet, navnlig for så vidt angår ikkemålarter og deres levesteder, og at dyr, som berøres af metoderne, skånes for unødigt smerte, frygt og lidelse, uden at det går ud over effektiviteten af håndteringsforanstaltningerne.

4. Det overvågningssystem, der er fastsat i artikel 14, udformes og anvendes til at monitorere, hvor effektiv udryddelse, populationskontrol eller indeslutningsforanstaltninger er, når det drejer sig om at minimere indvirkningen på biodiversiteten, de relaterede økosystemtjenester og, hvis det er relevant, menneskers sundhed eller økonomien. I forbindelse med monitoreringen vurderes også indvirkningen på ikkemålarter, hvis det er relevant.

5. Hvis der er betydelig risiko for, at en invasiv ikkehjemmehørende art, som er problematisk på EU-plan, spreder sig til en anden medlemsstat, underretter de medlemsstater, hvori denne art forekommer, straks de andre medlemsstater og Kommissionen. Hvis det er relevant, fastlægger de berørte medlemsstater håndteringsforanstaltninger, som er vedtaget i fællesskab. Hvor også tredjelande kan være berørt af spredningen, tilstræber den berørte medlemsstat at informere de pågældende tredjelande.

Artikel 20

Genopretning af de beskadigede økosystemer

1. Medlemsstaterne træffer passende genopretningsforanstaltninger for at understøtte retablering af et økosystem, der er forringet, skadet eller ødelagt af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, medmindre en costbenefitanalyse på grundlag af de tilgængelige data og med rimelig sikkerhed viser, at omkostningerne ved disse foranstaltninger vil være høje og ikke stå i rimeligt forhold til fordelene ved genopretning.

2. De genopretningsforanstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, omfatter mindst følgende:

- a) foranstaltninger, der skal gøre det muligt for et økosystem, som er udsat for forstyrrelser, der skyldes forekomst af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, at modstå, absorbere, tilpasse sig og komme sig over virkningerne af sådanne forstyrrelser
- b) foranstaltninger, der støtter forebyggelse af en ny invasion efter en udryddelsesindsats.

KAPITEL V

HORISONTALE BESTEMMELSER

Artikel 21

Omkostningsdækning

I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF⁽¹⁾ tilstræber medlemsstaterne at få dækket omkostningerne ved de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge, minimere eller begrænse den skadelige indvirkning af invasive ikkehjemmehørende arter, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger og genopretningsomkostninger.

Artikel 22

Samarbejde og koordinering

1. Medlemsstaterne gør ved opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning alt for at sikre tæt koordinering med alle de berørte medlemsstater, og anvender, hvis det er praktisk og hensigtsmæssigt, eksisterende strukturer, der er etableret i henhold til regionale eller internationale aftaler. De berørte medlemsstater bestræber sig især på at sikre koordinering med andre medlemsstater, som deler:

- a) de samme havsubregioner, jf. artikel 4, stk. 2, i direktiv 2008/56/EF, for så vidt angår marine arter
- b) den samme biogeografiske region, jf. artikel 1, litra c), nr. iii), i direktiv 92/43/EØF, for så vidt angår ikkemarine arter
- c) de samme grænser
- d) det samme vandløbsopland, jf. artikel 2, nr. 13, i direktiv 2000/60/EF, for så vidt angår ferskvandsarter, eller
- e) eventuelt andet af fælles interesse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

Efter anmodning fra de berørte medlemsstater træder Kommissionen til for at lette koordineringen.

2. Medlemsstaterne bestræber sig ved opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning på at samarbejde med tredjelande, hvis det er relevant, herunder ved at anvende eksisterende strukturer, der er etableret i henhold til regionale eller internationale aftaler, med henblik på at opfylde målene i denne forordning.

3. Medlemsstaterne kan også anvende bestemmelser, f.eks. dem, der er henvist til i stk. 1 i nærværende artikel, til at sikre koordinering og samarbejde med andre relevante medlemsstater for så vidt angår invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og som er opført på nationale lister, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1. Medlemsstaterne kan også indføre samarbejdsmechanismer på passende niveau vedrørende disse invasive ikkehjemmehørende arter. Sådanne mekanismer kan omfatte udveksling af oplysninger og data, handlingsplaner for spredningsveje og udveksling af bedste praksis for håndtering, kontrol og udryddelse af invasive ikkehjemmehørende arter, systemer for tidlig varsling og programmer i forbindelse med oplysning eller uddannelse af borgerne.

Artikel 23

Strengere nationale regler

Medlemsstaterne kan opretholde eller fastsætte strengere nationale regler for at forebygge introduktion, etablering eller spredning af invasive ikkehjemmehørende arter. Disse foranstaltninger skal være forenelige med TEUF og meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Rapportering og gennemgang

1. Senest den 1. juni 2019 og hvert sjette år derefter ajourfører og sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om følgende:

- a) en beskrivelse, eller en ajourført udgave heraf, af det overvågningssystem, der er omhandlet i artikel 14, og af det offentlige kontrolsystem for ikkehjemmehørende arter, som føres ind i Unionen i henhold til artikel 15
- b) udbredelsen af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan eller regionalt plan i henhold til artikel 11, stk. 2, og som forekommer på deres område, herunder oplysninger om migrations- eller reproduktionsmønstre
- c) oplysninger om de arter, der betragtes som invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, jf. artikel 12, stk. 2
- d) handlingsplanerne, som er omhandlet i artikel 13, stk. 2
- e) sammenfattede oplysninger for hele det nationale område om udryddelsesforanstaltninger, som er truffet i henhold til artikel 17, de håndteringsforanstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 19, deres effektivitet og indvirkning på ikkemålarter
- f) antallet af tilladelser, jf. artikel 8, og det formål, som de er udstedt til
- g) foranstaltninger, der er truffet for at informere offentligheden om forekomsten af en invasiv ikkehjemmehørende art, og enhver indsats, som borgerne er blevet anmodet om at gøre
- h) de inspektioner, der kræves i henhold til artikel 8, stk. 8, og
- i) oplysninger om omkostningerne ved de foranstaltninger, der er truffet for at overholde denne forordning, når de er tilgængelige.

2. Senest den 5. november 2015 underretter medlemsstaterne Kommissionen og informerer de øvrige medlemsstater om, hvilke kompetente myndigheder der er ansvarlige for anvendelsen af denne forordning.

3. Senest den 1. juni 2021 vurderer Kommissionen anvendelsen af denne forordning, herunder EU-listen, de handlingsplaner, som er omhandlet i artikel 13, stk. 2, overvågningssystemet, toldkontrollen, udryddelsesforpligtelsen og håndteringsforpligtelserne, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag til ændring af denne forordning, herunder ændringer af EU-listen. I denne gennemgang undersøges også effektiviteten af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på regionalt plan, om det er nødvendigt og gennemførligt at opføre arter hjemmehørende i Unionen på EU-listen, samt om der er brug for yderligere harmonisering for at øge effektiviteten af medlemsstaternes handlingsplaner og foranstaltninger.

4. Kommissionen præciserer ved gennemførelsesretsakter de tekniske formater for indberetning for at forenkle og strømline indberetningsforpligtelserne for medlemsstaterne for så vidt angår oplysningerne i stk. 1 i nærværende artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 27, stk. 2.

Artikel 25

System til understøtning af information

1. Kommissionen opretter gradvis et system til understøtning af information, som er nødvendigt for at lette anvendelsen af denne forordning.
2. Senest den 2. januar 2016 skal systemet omfatte en mekanisme til dataunderstøtning, som sammenkobler eksisterende datasystemer vedrørende invasive ikkehjemmehørende arter, med særlig vægt på oplysninger om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, for at lette indberetningen, jf. artikel 24.

Mekanismen til dataunderstøtning skal blive til et redskab, som Kommissionen og medlemsstaterne kan anvende til at håndtere de relevante meddelelser, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 2.

3. Senest den 2. januar 2019 bliver mekanismen til dataunderstøtning i stk. 2 til en mekanisme til udveksling af oplysninger om andre aspekter af anvendelsen af denne forordning.

Den kan også omfatte oplysninger om invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på medlemsstatsplan, og om spredningsveje, risikovurdering og håndterings- og udryddelsesforanstaltninger, når de er tilgængelige.

Artikel 26

Offentlig deltagelse

Når medlemsstaterne udarbejder handlingsplaner i henhold til denne forordnings artikel 13 og indfører håndteringsforanstaltninger i henhold til denne forordnings artikel 19, sikrer de, at offentligheden tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at deltage i udarbejdelse, ændringer eller ajourføring ved brug af de ordninger, som allerede er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/35/EF.

Artikel 27

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 og kan med henblik på udførelsen af sine opgaver bistås af det videnskabelige forum, der er omhandlet i artikel 28.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 28

Det videnskabelige forum

Kommissionen sikrer, at repræsentanter for det videnskabelige samfund, der udpeges af medlemsstaterne, deltager i at rådgive om alle videnskabelige spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, navnlig hvad angår artikel 4, 5, 10 og 18. Disse repræsentanter mødes i et videnskabeligt forum. Det pågældende forums forretningsorden fastsættes af Kommissionen.

Artikel 29

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. januar 2015. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets og Rådets initiativ.

Artikel 30

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastlægger bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning. Medlemsstaterne træffer alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de anvendes.

2. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

3. Sanktionerne kan bl.a. omfatte:

a) bøder

b) beslaglæggelse af de invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan

c) omgående suspension eller tilbagekaldelse af en tilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8.

4. Senest den 2. januar 2016 meddeler medlemsstaterne straks Kommissionen de i stk. 1 omhandlede bestemmelser og eventuelle senere ændringer.

Artikel 31

Overgangsbestemmelser for ikkeerhvervsdrivende ejere af dyr

1. Uanset artikel 7, stk. 1, litra b) og d), har ejere af selskabsdyr, som ikke holdes til erhvervmæssige formål, og som tilhører de invasive ikkehjemmehørende arter, der er opført på EU-listen, lov til at beholde disse, indtil dyret dør af naturlige årsager, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Dyrene blev allerede holdt, før de blev optaget på EU-listen.

b) Dyrene holdes i indesluttet opbevaring, og alle nødvendige foranstaltninger er truffet til at sikre, at reproduktion eller flugt ikke er mulig.

2. De kompetente myndigheder tager alle rimelige skridt til at informere ikkeerhvervsdrivende ejere om de risici, der er ved at holde de dyr, som er omhandlet i stk. 1, og om de foranstaltninger, som skal træffes for at minimere risikoen for, at dyret reproducerer sig eller undslipper, gennem oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer, der gennemføres af medlemsstaterne.

3. Ikkeerhvervsdrivende ejere, der ikke kan garantere, at de i stk. 1 fastsatte betingelser overholdes, må ikke holde de pågældende dyr. Medlemsstaterne kan tilbyde dem at overtage deres dyr. Hvis dette sker, tages der behørigt hensyn til dyrevelfærd.

4. Dyrene nævnt i stk. 3 i nærværende artikel kan opbevares af de foretagender, der er omhandlet i artikel 8, eller i særlige anlæg, der er oprettet af medlemsstaterne til dette formål.

Artikel 32

Overgangsbestemmelser for erhvervmæssige bestande

1. Indehavere af en erhvervmæssig bestand af enheder af invasive ikkehjemmehørende arter, som er erhvervet, før arterne blev opført på EU-listen, må indtil to år efter, at arten er opført på listen, holde og transportere levende enheder eller reproducerbare dele af disse arter for at sælge eller overdrage dem til de forsknings- eller ex situ-bevaringsforetagender og med henblik på de medicinske aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8, forudsat at enhederne holdes og transporteres i indesluttet opbevaring, og at alle nødvendige foranstaltninger er truffet for at sikre, at de ikke kan reproducere sig eller undslippe, eller for at slagte eller humanitært aflive disse enheder for at opbruge bestanden.

2. Salg eller overdragelse af levende enheder til ikkeerhvervsdrivende brugere er tilladt i ét år efter opførelsen på EU-listen, forudsat at enhederne holdes og transporteres i indesluttet opbevaring, og at alle nødvendige foranstaltninger er truffet for at sikre, at de ikke kan reproducere sig eller undslippe.

3. Hvis der er givet tilladelse i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 708/2007 for en akvakulturart, som derefter er opført på EU-listen, og tilladelsens gyldighed er længere end den periode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, trækker medlemsstaten tilladelsen tilbage, jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 708/2007, senest ved udgangen af den periode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 33

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand
